

Преюдициални въпроси

- 1) Изискването испански гражданин, който не е упражнил правото си на свободно движение, да отговаря на условията по член 7, параграф 1 от Кралски декрет 240/2007, за да получи неговият съпруг/неговата съпруга от трета страна право на пребиваване съгласно член 7, параграф 2 от посочения кралски декрет, може ли в случай на неизпълнение на тези условия, да се смята за противоречащо на член 20 ДФЕС, ако в резултат от отказа да се признае такова право испанският гражданин се окаже принуден да напусне територията на Съюза като цяло?

За целите на въпроса следва да се има предвид, че член 68 от испанския Código Civil (Граждански кодекс) предвижда задължение за съпрузите да живеят съвместно.

- 2) Във всички случаи, независимо от горното, противоречи ли на член 20 ДФЕС при посочените по-горе условия практиката на испанската държава автоматично да прилага правилото по член 7 от Кралски декрет 240/2007 и съответно да отказва издаването на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, който гражданин никога не е упражнявал правото си на свободно движение, само и единствено поради това че този гражданин не отговаря на предвидените в тази разпоредба условия, без да преценява за всеки конкретен и отделен случай дали между него и гражданина на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че по каквато и да било причина и предвид конкретните обстоятелства при отказ да се признае право на пребиваване на гражданина на трета страна гражданинът на Съюза не би могъл да се раздели с члена на семейството си, от когото зависи, и би бил длъжен да напусне територията на Съюза?

За целите на въпроса следва да се има предвид практиката на Съда на Европейския съюз, и по-специално решение от 8 май 2018 г., C-82/16, K.A. и др./Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Решение от 8 май 2018 г., K.A. и др. (Събиране на семейството в Белгия) (C-82/16, EU:C:2018:308).

**Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals, Inc. срещу
решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 28 юни 2019 г. по дело T-377/18, Intercept Pharma и Intercept
Pharmaceuticals/EMA**

(Дело C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Intercept Pharma Ltd и Intercept Pharmaceuticals, Inc. (представители: L. Tsang, J. Mulryne и E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Друга страна в производството: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на Общия съд, постановено на 28 юни 2019 г.,

— да отмени съобщеното от ответника на жалбоподателите решение на 15 май 2018 г. за оповестяване на периодичен доклад за оценка на съотношението полза/риск, и

— да осъди ответника да заплати съдебните и другите разноски, направени във връзка с това от жалбоподателите в първоинстанционното и във въззивното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват две основания.

1. Първо основание: Общият съд е допуснал грешка, като е приел, че „защитата на съдебните производства“ съгласно в член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001 ⁽¹⁾, е от значение единствено когато документите са изготвени в рамките на конкретно съдебно производство или когато в тях се съдържа правно становище, което е предмет на това производство. Това води до недопустимо ограничаване и стесняване на смисъла на текста на член 4, параграф 2, каквото не се съдържа в регламента.
2. Второ основание: Общият съд неправилно е приел, че „търговските интереси“ съгласно в член 4, параграф 2 от Регламент 1049/2001, могат да се прилагат само когато определени елементи от съответния документ биха могли да засегнат търговските интереси на съответната страна, а не следва да се прилагат просто въз основа на това, че оповестяването на даден документ като цяло би нарушило търговските интереси на неговия автор. Тази гледна точка не е позволила на Общия съд да приеме, че е допусната грешка при прилагане на правото и при преценката, извършена от ответника, като не са били взети предвид обстоятелствата относно искането за оповестяване в конкретния случай.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език; 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 29 юли 2019 г. от KID-Systeme GmbH срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 16 май 2019 г. по дело T-354/18 — KID-Systeme/EUIPO

(Дело C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: KID-Systeme GmbH (представители: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte, T. Wittmann, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 10 октомври 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи KID-Systeme GmbH да понесе направените от него съдебни разноски.
